

Τῇ Β΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' α

Ὁ εὐλογημένος οὗτος ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου
οὐ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ὁ εὐλογημένος οὗτος ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου
οὐ

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι' α

Εὐχαριζομένων καὶ εὐτρεπίζου Νεφθα
λειμ Ἰορδάνη ποταμὸς ἐν ὀνόματι Κυρίου

ξαι σκιρ των  του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε
 σπο ο  ο την  α γαλ λου ο Α δαμ συν τη Προ
 μη η το ρι  μη κρυ πτε τε Ε αυ τους ως εν Πα
 ρα δει σω το πριν  και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε
 φα νεν  ι να εν δυ ση την πρω την στο λην  Χρι
 στος ε φα νη την πα σαν κτι ι σιν  θε λων α να και
 νι ι  ι σαι  σαι αι αι  Σίμωνος Καρᾶ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος:                      

ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαΐου φωνή, βοῶντος· Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῷσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Κατ' Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ
προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν
Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξάσται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ
θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς· Ἦγγικεν ἐπέφανε, ἡ
ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε,
ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου
πιστοῖς, τὴν ἀπολύτρωσιν ἀεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν
ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γῇ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς
αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, ὕμνῃ κραυγάζουσα· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξάσται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον,
τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς
φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἄτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου μάκαρ. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον
ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος,

γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ, θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγωνὸς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρί, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεισι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκός, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπέφανεν Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥεῖθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγέννησαι, χρῖσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεις, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὥλεσας παμμάκαρ.

Δόξα.

Ἐν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε θεόφρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἀγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Τὸν φόβο σου Κύριε ἐμφυτεύσον
ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου καὶ γε-
νημίον στερωμα τοῖς σε ἐν ἀληθει-
ἐπικαλεσμένοις

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἑθνῶν.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μεῖζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεὶς, τῶν δογμάτων σου ρεῖθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας· καὶ τρυφῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἁσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

A ο ρα τε Θε ε α κα τα λη πτε ε Λο ο
γε ε τε χθης εκ Πατρος υ περ φυ σιν και αι Λο ο γον
πα λιν δε Επ ε σχα των εκ της Παρ θε ν8 ουκ αλλοι ω
σας ο ο ης ερ χει και εν τοις ρει ειθροις τ8 Ι ορ δα
ν8 νυν βα πτι σθη ναι σαρ κι ο ευ δο κη σας σω
σαι ως Θε ος το γε νος των αν θρω πω ω ω ω ων

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ς

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μ8 τας θλι ψεις ο τι κα κων η
ψυ χη μ8 ε πλη η σθη και η ζω η μ8 τω α δη προ
σηγ γι σε και δε ο μαιως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν
ἐτράνωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν τυράννων, κατέβαλες
Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν
δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ
Θεοῦ λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραῖζων, στηρίζων,
καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστήρ δὲ
φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς
ἀμέριστον μίαν θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν
ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν
Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ζωοὶ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,

Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πρεσβυτέρας
Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν
θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον

πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνείλεν μὲν ἐπὶ δὴ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοὶς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεαγένους. (†320)

Στίχ. Θεάγενες, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,

ᾧ καὶ βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐπὶ τοῦ διψύχου καὶ διπροσώπου Λικινίου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἴτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Θεόπεμπος καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,

ἥλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπτυροι νόες.

Νόσῳ παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,

Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Μᾶρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μᾶρκος οὐκ ἤκουσε γῆϊνων λόγων,

Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας. (†361)

Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,

Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν, κατενώπιον αὐτοῦ, μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὥς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἄρμους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἴτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθείς ἐκομίσαστο. Τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκῆδυσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκείσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,

Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,

Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας. (†1081)

Στίχ. Διπλὴν ἔχων ἄνωθεν, Κοσμᾶ, τὴν χάριν,

Κόσμος μέγας πέφηνας ὑψηλοῦ θρόνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μιχαηλὸφσκ Βυδούμπιτσκ. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Ἄργυρος λαμπρὸς Σίλβεστρος ἐν Κιέβῳ,

ᾧ φθῆ φιλοθέως ἐκεῖ ἐξασκήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Λασκάρεως τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ Ἑριχιώτου, κτίτορος τῆς ἐν Θεσπρωτίᾳ μονῆς τοῦ Γηρομερίου. (†1338)

Στίχ. Νεῖλος ἀρετὰς ὡς ῥεῖθρα πελαγίζων

ἄρδει τὰς ψυχὰς ὡς γῆν ἄλλος Νεῖλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἰουλιανῆς τοῦ Μουρόμ, τοῦ πίκλην Ὅσιριν, ἐν Λαζαρέγεβο, τῆς μυροβλύτιδος. (†1604)

Στίχ. Ἰουλιανὴ οἶκος θεοῦ ἐλέους,

Παρὰ Κυρίῳ Ἐλεήμονι ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, ἡ Ζώρζη τοῦ Γκιουρτζῆ, ἐν Μυτιλήνῃ δι' ἀγχόνης τελειωθέντος. (†1770)

Στίχ. Σὴν χεῖρα θλίβε ἀγχόνης Μάρτυς Ζώρζη,

Θλίψεις γὰρ οὕτω δυσμενῇ θλίψαντά σε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ τοῦ Ῥώσου, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ. (†1833)

Στίχ. Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας

πολλῶν πέπλησαι, ὦ Σεραφεῖμ, χαρίτων.

Ζέων Σεραφεῖμ ἀγάπη τοῦ Κυρίου,

Ἄλλο Σεραφεῖμ ἐν σώματι ὑπῆρξεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδῃς.

Ἦχος πλ' Νη ς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ν ι κ η τ α ι τ υ ρ α ν ν ς κ α ι φ λ ο γ ο ς τ η χ α ρ ι τ ι σ ς

γε γο νο τες ^Δ οι των ε ντο λων σθ σφο δρα Α ντε
 χο με νοι Παι δε ε βο ων ^ν ευ λο γει τε πα ντα
 τα ερ γα τον Κυ ρι ον ^Δ και υ πε ρυ ψθ υ τε
 εις παν τας τας αι ω να α α α ας ^ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος ^λ Γα ρ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^ν καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά

μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι ι μθ ^ν

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ν την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο μεν ^ν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ^ν ἰδοὺ γὰρ

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με ^Δ πασαι ^ν Αι γε νε ε αι ^ν

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φο

β8 με νοις αυ τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
 και πλ8 τ8ν τας ε ξα πε στει ει
 λε κε ν8ς

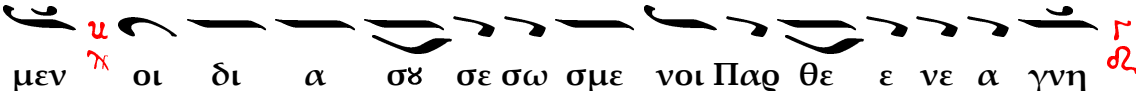
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ
 και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν

ὥδὴ θ'

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γ8 8



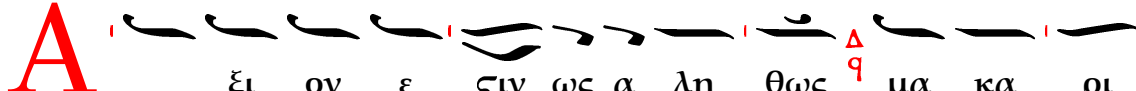
 μεν ^u ₇ οι δι α σθ σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη ⁷ ₂



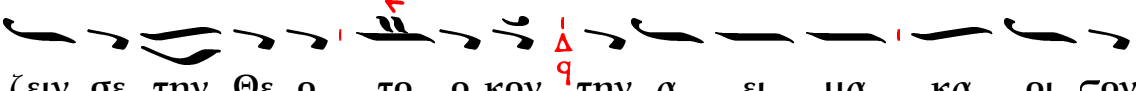
 συν α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον τες ⁷ ₂

καὶ τὸ Ἄξιον ἔστίν:

Ἦχος ^λ ₂  Γα ρ

A 

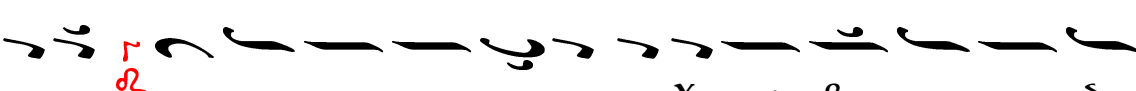
 ξι ον ε σιν ως α λη θως ^Δ ₉ μα κα ρι



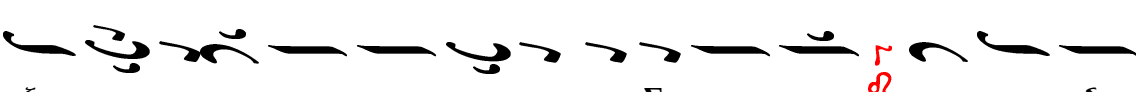
 ζειν σε την Θε ο το ο κον ^Δ ₉ την α ει μα κα ρι ζον



 και πα να μω μη τον ^Δ ₉ και μη η τε ρα τθ Θε ς



 ημων ⁷ ₂ την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο



 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁷ ₂ την α δι



 α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο



 το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν ⁷ ₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

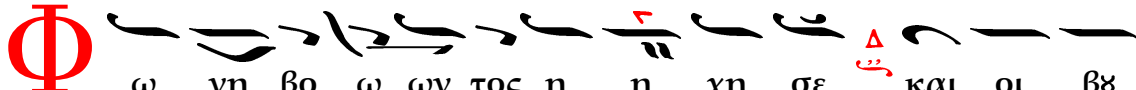
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Προεόρτιον.

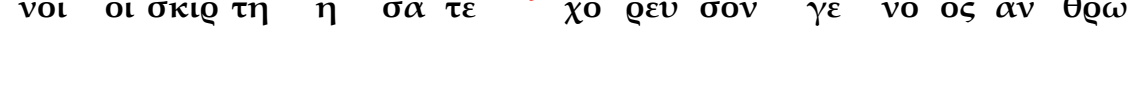
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος  Δι 

Φ 

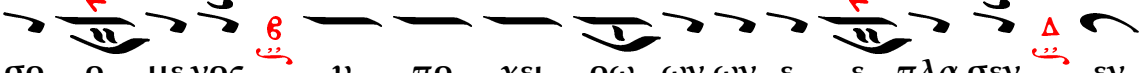
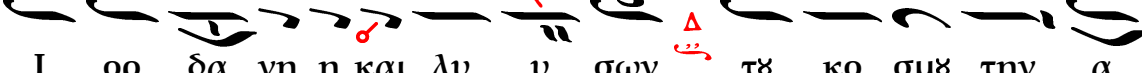
 ω νη βο ω ων τος η η χη σε ^Δ ₉ και οι βθ



 νοι οι σκιρ τη η σα τε ^ε ₉ χο ρευ σον γε νο ος αν θρω



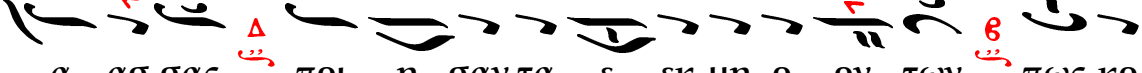

 ω ω πων ^Δ ο γαρ προ α να αρχος Λο ο γος ^θ σαρκα

 λα βω ων ως α αν θρω πος ^Δ η κει βα πτι ι σθη

 σο ο με νος ^θ υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα σεν ^Δ εν

 Ι ορ δα νη η και λυ υ σων ^Δ τς κο σμς την α

 α μαρτι ι αν ^θ

Ὅμοιον.

Π 
 ως ρει θρα σε ε πο τα α μι α ^Δ εισ δε ξον

 ται αι φι λα αν θρω πε ^θ τον πο τα μς και αι θα λα

 α ασ σας ^Δ ποι η σαν τα ε εκ μη ο ον των ^θ πως κο

 ρυ φην την α α χραν τον ^Δ την σην τολ μη η σει

 Προ ο δρομος ^θ χει ρο θε τη η σαι Δε ε σποτα ^Δ

 υ μνς μεν φριτ τον τες Λο ο γε ^Δ της σης πτω χει α

 ας το υ υ ψος ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος  Δι 

Π ^{Δι} 
 α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

 ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψιστοις σοι πρεπει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι

νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρεπει υ μνος τω Θε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς
μέχρι τῶν τῆς Ε' τοῦ παρόντος μηνός.
Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το υ ψοστης με γα λω συ νηsau τ8

Α ι α γγε λι και προ πο ρευ ε σθε Δυ να μεις

εκ της Βη βλε εμ προς τα ρει θρα Ι ορ δα ν8 προ ερ

χ8 Ι ι ω αν νη κα τα λει ψαας την ε ρημον χαι ρε

πο τα με και ε ευ τρε πι ζ8 πα σα δε γη α γα αλ λι

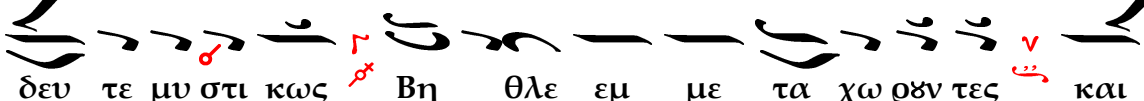
α σθω Χρι στος ερ χε ται την α μαρ τι ι αν τ8

Α δαμ κα θα ραι ως ευ σπλαγχνος

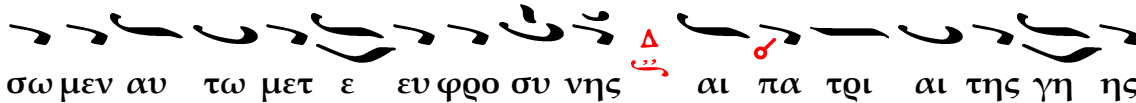
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

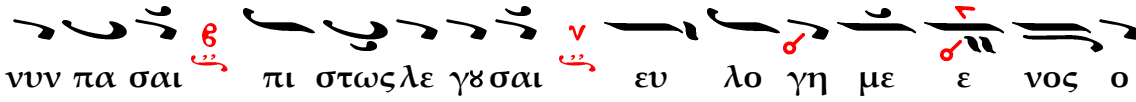
ψαλ τη ρι ω και αι κι θα ρα 

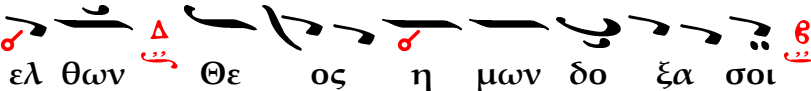
Σ το μα σιν α γνοις και ψυ χαις κε κα θαρ με ναις 

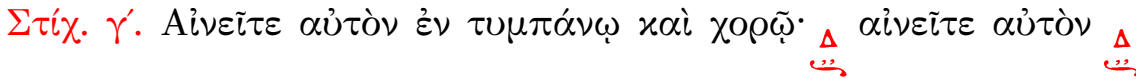
δευ τε μυ στι κως Βη θλε εμ με τα χω ραν τες και 

προ στον Ι ι ορ δα νην συν Χρι στω ε ε πει γο με νοι α 

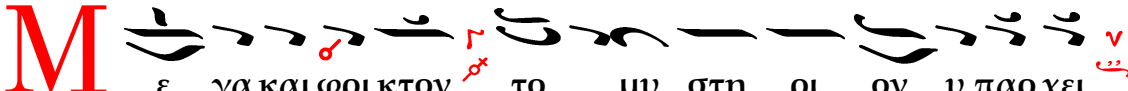
σω μεν αυ τω μετ ε ευ φρο συ νης αι πα τρι αι της γη ης 

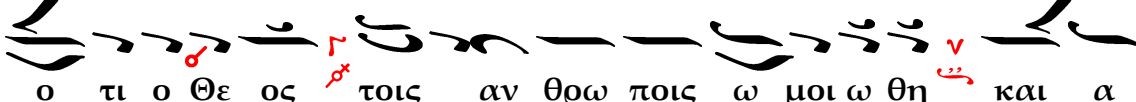
νυν πα σαι πι στως λε γσαι ευ λο γη με ε νος ο 

ελ θων Θε ος η μων δο ξα σοι 

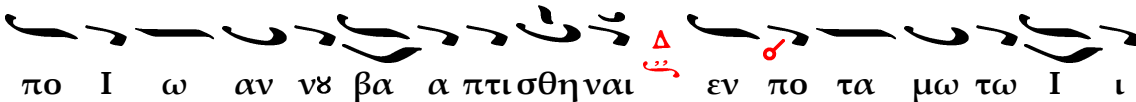
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν 

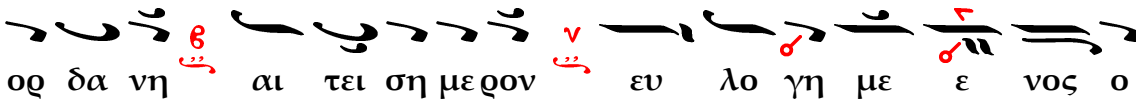
εν χορ δαις και αι ορ γα νω 

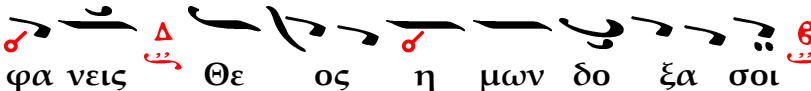
M ε γα και φρι κτον το μυ στη ρι ον υ παρ χει 

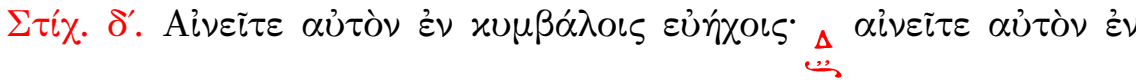
ο τι ο Θε ος τοις αν θρω ποις ω μοι ω θη και α 

μαρ τι ι αν ο λως μη ει δως ο ο α νευ θυ νος υ 

πο Ι ω αν νσ βα α πτι σθη ναι εν πο τα μω τω Ι ι 

ορ δα νη αι τει ση με ρον ευ λο γη με ε νος ο 

φα νεις Θε ος η μων δο ξα σοι 

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν 

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Δ πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον

Κυ ρι ον

Α ν θος εκ Δαυ ιδ α να τει λας της Παρ θε ν

ηλ θεν ο Χρι στος προς τα ρει θρα Ι ορ δα ν τας α

μαρ τι ι ας πλυναι τ Προ πα το ο ρος υ δα σι χο ρεν

σον Α δαμ ευ φραι αι ν Ευ α ο ρα νος α γα αλ λι

α σθω λα οι ει πω μεν ευ λο γη με ε νος ο ελ

θων Θε ος η μων δο ξα σοι

Δόξα, ὁμοιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

ρε μει τη χει ρι δει λι ων χει ρο θε τη σαι

χαι ρει τη ψυ χη εν νο ων ο Ι ω αν νης ο τι

την κο ο ρυ φην σ υ πο κλι ναι αι ην δο κη σας δ λ

την μορ φην εν δε ε δυ με νος ι να βρο τς δ λει ει ας

ρυ ση εκ θρα κρα ζον τας ευ λο γη με ε νος ο ελ

θων Θε ος η μων δο ξα σοι

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Κ αἰ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τῆς αἰ ω νας τῶν αἰ
ω νων α μην
Α πα σα η γη μυ στι κως α γαλ λι α σθω
νυν προ φη τι κως καὶ τα ο ρη σκιρ τη σα τω α να
στρε ψο ον το ρει θρον Ι ορ δα νη η ως γε γρα πται φρι
ξον εκ προ σω πᾶ τᾶ Δε σπο τᾶ ο τι Θε ος ε να αν
θρω πη σας βρο τῆς α παν τας της α μαρ τι ι ας
τᾶ Α δαμ κα θα ραι ε ε λη η λυ υ θε ε εν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν
δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *

εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

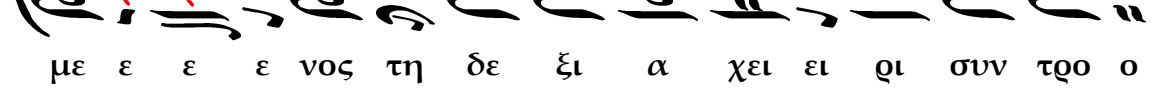
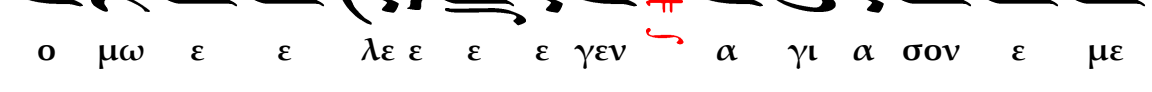
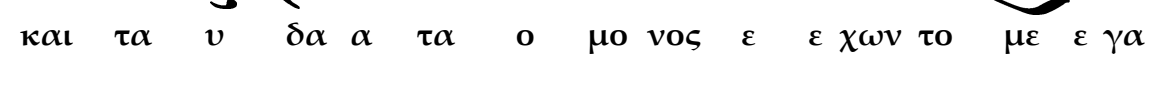
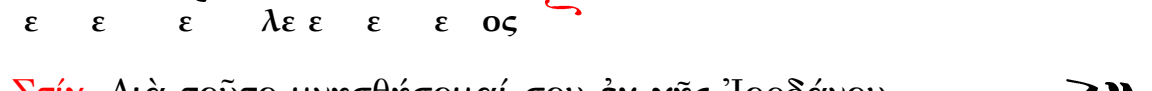
Γερμανοῦ.

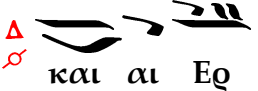
Ἦχος Πα

Φ ^{Πα} — — — — — — — — — —
αι δρο τε ρα η λι ου γε γο νεν η πα ρελ
— — — — — — — — — —
θου σα Ε ε ε ο ορ τη των Γε νε θλι ι ων
— — — — — — — — — —
Χρι ι ι ιστου λαμ πρα α και ε πι φω τος δει κνυ
— — — — — — — — — —
υ ται η ε πε ε ερ χο ο με ε ε νη της θει ει ει ας
— — — — — — — — — —
Ε πι ι ι φα νει ει α ας α α αυ του εν
— — — — — — — — — —
ε κει νη Ποιοι με ε ε νες μετ Αγ γε λω ων δο ο ξο

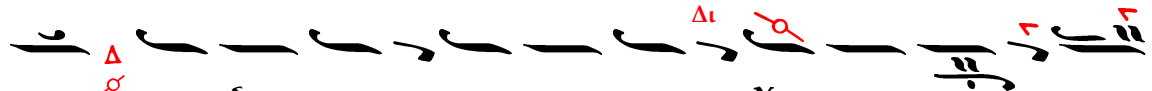

 ο ο λο ο γου ου ουν τες προ σε κυ νη η σαν Θε ον

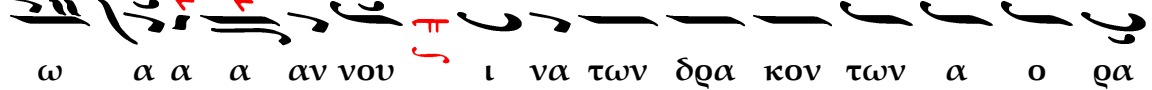
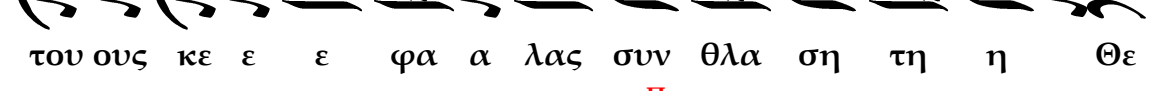
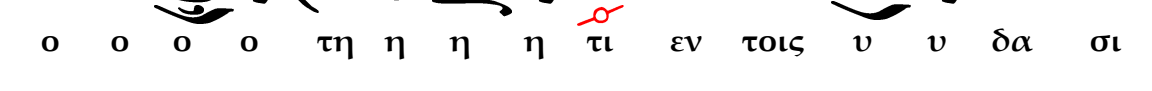
 εν α α αν θρω πη η σα α α αν τα εν ταυ τη η

 δε του Δε σπο του ο Ι ω αν νης α ψα α α α

 με ε ε ε νος τη δε ξι α χει ει ρι συν τρο ο

 ο μω ε ε λε ε ε ε γεν α γι α σον ε με

 και τα υ δα α τα ο μο νος ε ε χων το με ε γα

 ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου

 και αι Ερ


 μω ω νι ι ι ειμ
 Τοῦ αὐτοῦ.


 Ε τοι μα ζου Ι ορ δα νη η πο ο ο τα α

 με ι δου γαρ πα ρα γι νε ται Χρι στο ο' ος ο

 ο Θε ε ε ος βα πτι σθη η ναι αι υ υ πο Ι ι

 ω α α α αν νου ι να των δρα κον των α ο ρα

 του ους κε ε ε φα α λας συν θλα ση τη η Θε

 ο ο ο ο τη η η η τι εν τοις υ υ δα σι

ι τοι οι οισσοις α α γα α αλ λου η ε ρη
 μος Ι ι ι ο ορ δα α α νου τα ο ο ο ρη σκιρ
 τη η σα α τε ε μετ ε ευ φρο συ υ υ νης η
 η κει ει γαρ η αι ω νι ι ο ο ος ζω ω η α
 να κα λεσαι το ον Α α α δαμ φω νη βο
 ων το ος βο ο η η η σον ω Ι ι ω ω ω
 αν νη Προ ο ο ο δρο ο ο ο με ε τοι μα σα α τε
 ο δου ους του ου ου Κυ υ ρι ι ι ου και τας τρι ι
 ι βου ου ους α αυ του ευ θει ας α περ γα α α
 σαα α α σθε

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ

ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πληθος η χϛ ϛς υ

δαα α α των

Βυζαντίου.

Α γαλ λι α σθω η ε ρη η η μο ος
 του ου Ι ι ι ο ορ δα α α νου και αν θει τω ω ως

κρι ι ι ι νον ^{Κε} φω νη γαρ βο ω ω ντος η κου
 σθη ε ε εν α αυ τη ^{Δι} ε τοι ^{Πα} μα σα α τε τη ην
 ο ο δο ο ον του ου Κυ ρι ι ι ι ου ο γαρ
 τα ο ρη στησας σταθ μω και τας να α α α πας ζυ υ
 γω ^{Δι} ο τα παν τα πλη ρω ω ω ν ω ως Θε ε ε
 ος ^{Πα} βα πτι ι ζε ε ται αι αι υ υ πο δου ου ου
 λου ^{Κε} πτω χευ ει ν ηρ ξα α το ο τα πλου σι α δω ρα
 χα α α ρι ζο ο με ε ε ε νος η κου σε εν
 Ε ε ευ α εν λυ υ παι αις τε ε ε ξη η τε
 ε ε κνα ^Δ νυν δε η η κου ου σε ε εν η η Παρ
 θε ε ε ε νος ^{Δι} Χαι ρε Κε χα ρι τω ω με ε ε νη ο
^{Πα} Κυ ρι ος με τα α σου ο ε χων το με ε γα ε ε
 ε λε ε ε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

^Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

I^{Nη} ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τραγνω

ρι σαας με ε ε ε το ον Α α μνον εν πο τα μω

μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει ει

του ου ου ου γη η η η σον εκ τει νας α α ψαι

τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ φης μου τη

η ης α α χρα α αν του ου και αι ο τα αν ι

ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε μο ο ο ον τα

^{Nη} και τον Ι ορ δα νη ην ε πα να α α α αστρα α

φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο ο η η η

η σον ο σαρκω θεις εκ Πααρ θε ε ε νου εις η

μων σω ω τη η ρι ι ι αν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο

ξα α α α α σοι οι οι

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

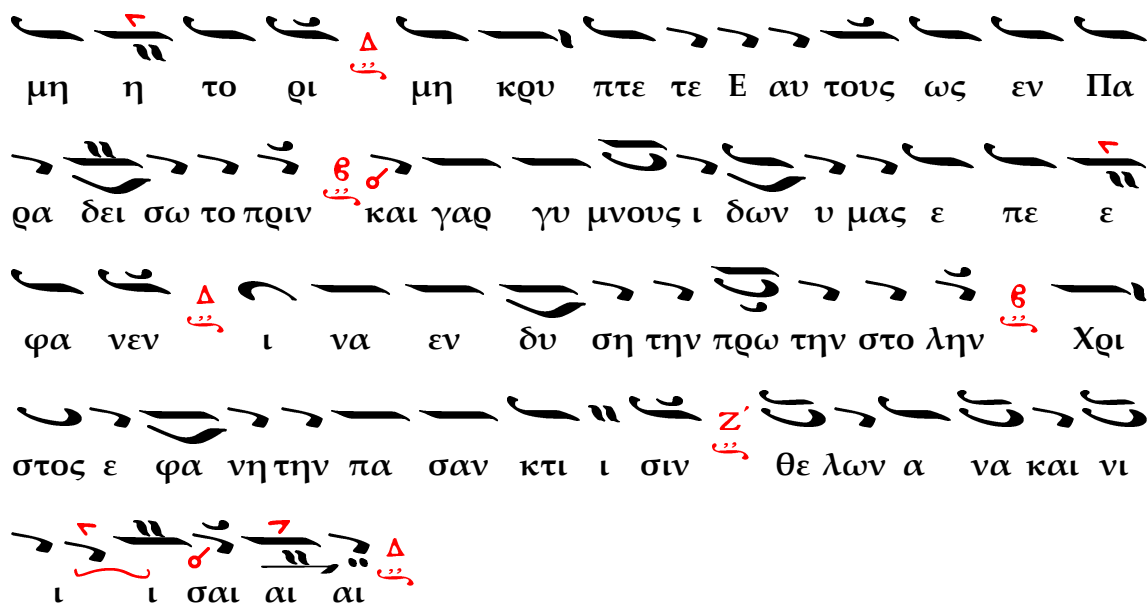
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

Ἦχος ♯ Δι - Θ

Ε τοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νεφθα
λειμ I ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε
ξαι σκιρ των του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε
σπο ο ο την α γαλ λου ο Α δαμ συν τη Προ

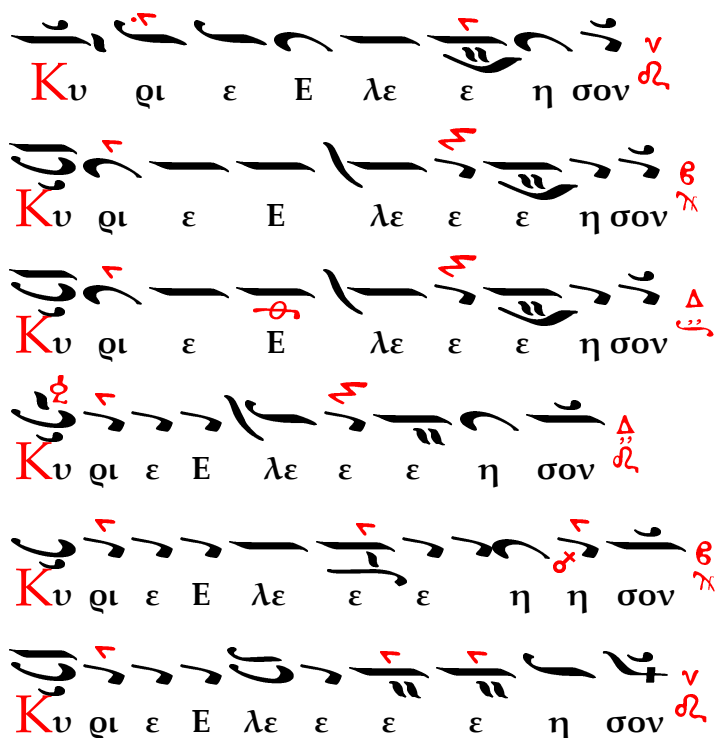


* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

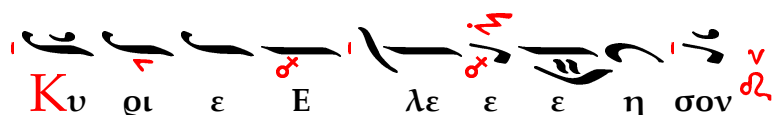
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἑξαπλᾶ.

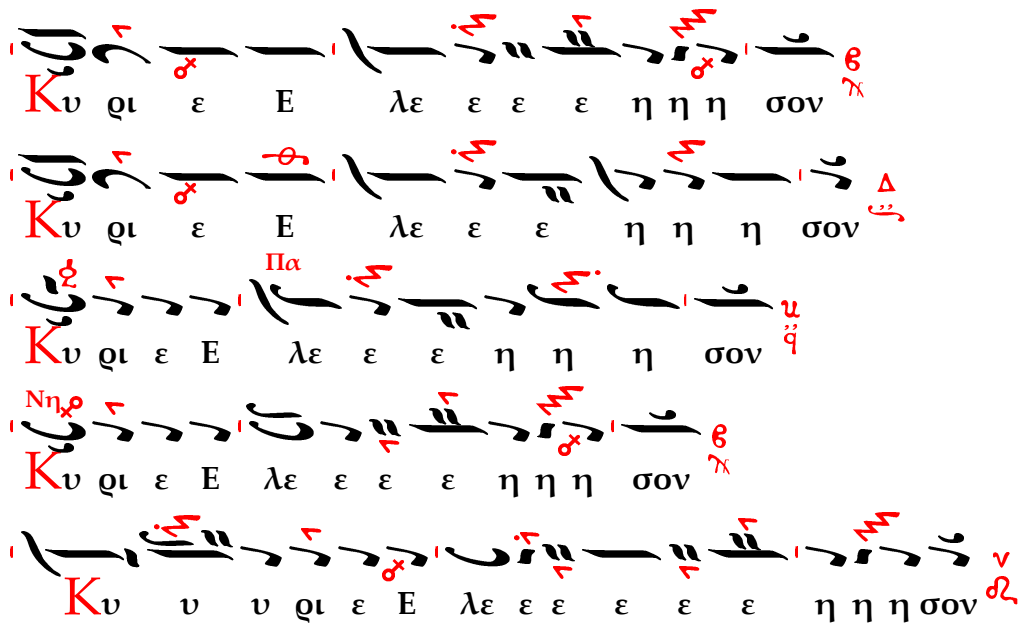
Ἦχος πλ' Νη ς



Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

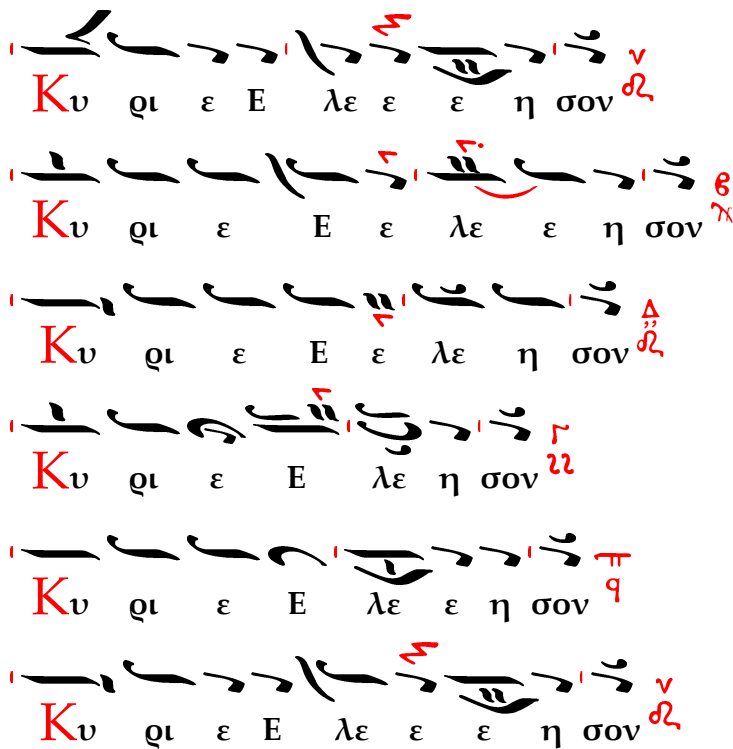
Ἦχος πλ' Νη ς





Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς



καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 142 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (142' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (142' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (142' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (142' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

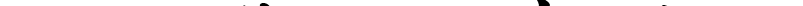
αξ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α΄. Δευτε αγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (Ψδ΄1)

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (48'2)



 Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (483)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη

λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ε τοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νεφθα

λειμ ⁶ I ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε
 ξαι σκιρ των ^Δ του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε
 σπο ο ⁶ ο την ⁶ α γαλ λου ο Α δαμ συν τη Προ
 μη η το ρι ^Δ μη κρυ πτε τε Ε αυ τους ως εν Πα
 ρα δει σω το πριν ⁶ και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε
 φα νεν ^Δ ι να εν δυ ση την πρω την στο λην ⁶ Χρι
 στος ε φα νη την πα σαν κτι ι σιν ^{Ζ'} θε λων α να και
 νι ⁶ ι ⁶ ι ⁶ σαι ⁶ σαι ⁶ αι ⁶ αι ⁶ Σίμωνος Καρᾶ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Θεοφανείων.

(Ψάλλεται ἀπὸ β' ἕως ε' Ἰανουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ⁴ Βου ξ

Ε ν τοις ρειθ ροις ση με ρον ⁹ τϛ I ορ δα α α
 α α νϛ ⁶ γε γο νως ο Κυ ρι ος ⁹ τω I ω αν
 νη εκ βο α ^Δ μη δει λι α σης Βα πτι σαι με ^ν σω σαι
 γαρ η κω ^Δ Α δα αμ τον πρω το ο πλα α στον ^ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας


 υ να α α μιν  Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος  α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος  α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας 

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος  Δι-Θ


 α γι ι ος ο Θε ε ος  Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος  Α γι ος Α θα α να α τος 
 ε ε λε η σον η η μα ας  (τρὶς)


 ο ξα Πα τρι και Υι ω  και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι 


 αι νυν και α ει  και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην 


 γι ος Α θα α να α τος  ε ε λε η
 σον η η μα ας 

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μς

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

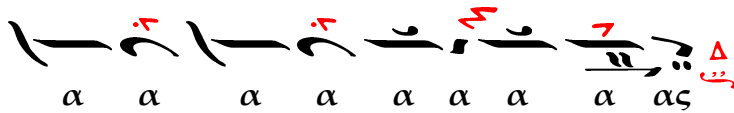
ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α



* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. λ' ἐβδ. ἐπ. (Ἑβρ. ια' 8-16).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς η').

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Υψοῦτε Κυριον τον Θεον ημων και προ

σκυνει τε τω υποποδι των ποδων αυ τς

ο τι α γι ος ε στι

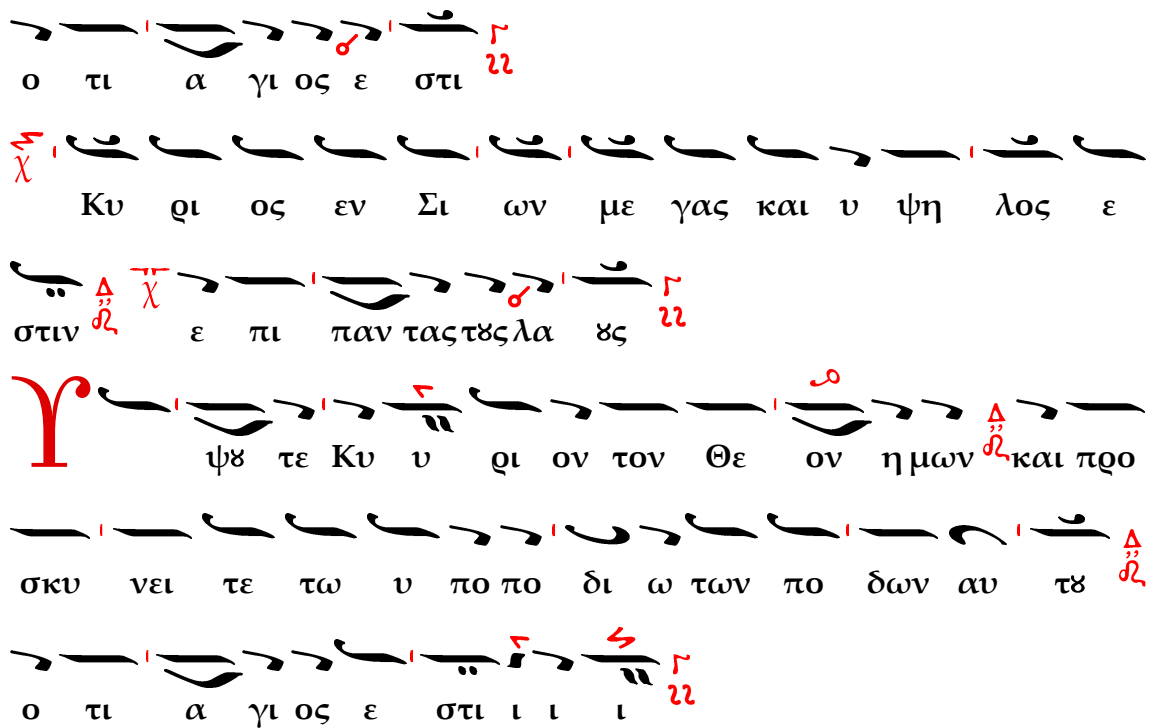
Ο Κυριος ε βασιλευσεν ορ γι ζε σθω

σαν λα οι ο καθημενος επι των Χερουβιμ

σα λευθη η τω η γη

Υψοῦτε Κυριον τον Θεον ημων και προ

σκυνει τε τω υποποδι των ποδων αυ τς



Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια' 8-16).

Ἀδελφοί, πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἔμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει παρώκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. Διὸ καὶ ἅψ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον, ἅψ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος 4 Κε δ

A λλη λ8 8 8 ι̣ α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^{u q}

^χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σ8 ης
 ε κτη σω απ αρ χης ^{u q} ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο
 νο μι ας σ8 ^Δ ο ρος Σι ων τ8 8 το ^{u q} ^χ ο κα τε
 σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω ^{u q}

A λλη λ8 8 8 ι̣ α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^{u q}

^χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων ^{u q}
 ειρ γα σα το σω τη ρι αν ^Δ ^χ εν με σω ω
 α αυ της ^{u q}

A λλη λ8 8 8 ι̣ α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8 8



ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

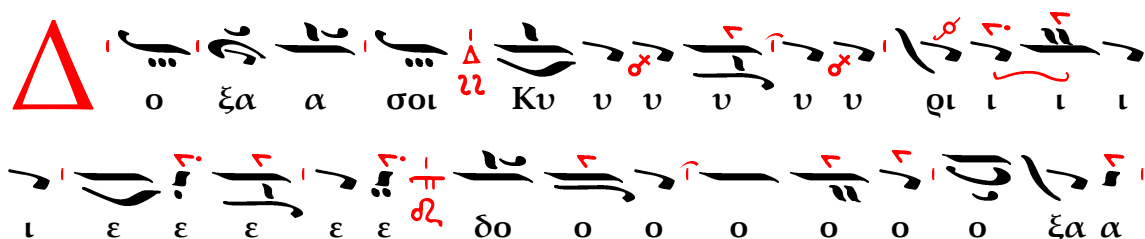
Προεόρτιον, Πέμπτης διακαινησίμου (Ίω. γ' 1-15)

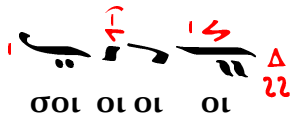
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

γ' 1 - 15

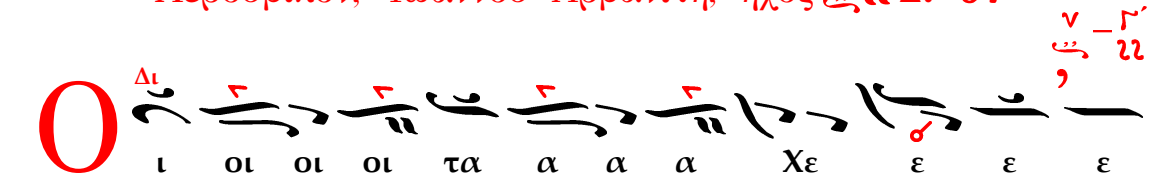
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ραββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

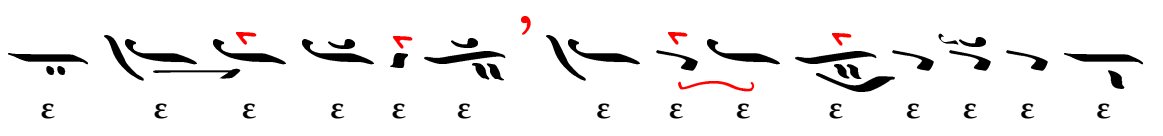


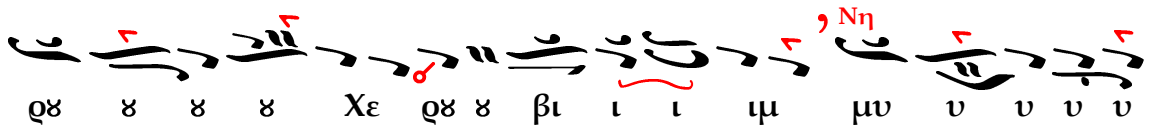

 σολ ολ ολ ολ

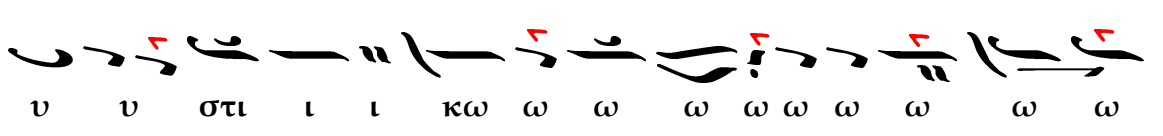
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ


 ι ολ ολ ολ τα α α α Χε ε ε ε


 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

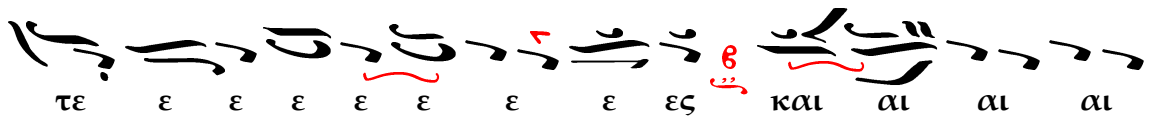

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ρε ε ε ε Χε ρε ε βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

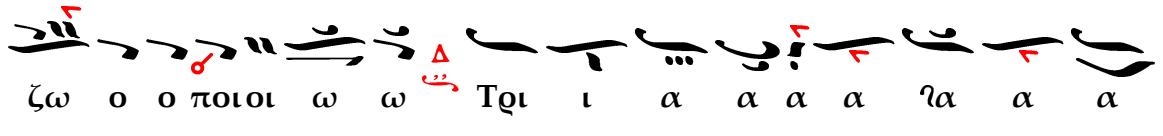

 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

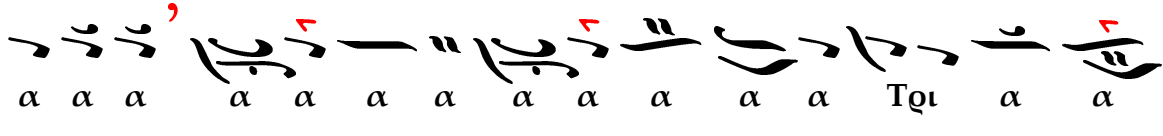

 ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

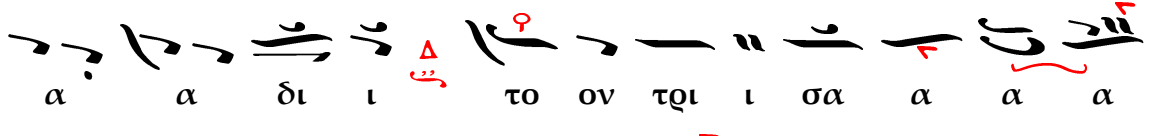

 ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον


 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι


 τη η η η ζω ο ο ο ποι ολ ολ ολ ολ ολ ολ


 ζω ο ο ποι ολ ω ω Τρι ι α α α α ια α α


 α α α α α α α α α α α α Τρι α α


 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α


 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μυο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ὑψίστου Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

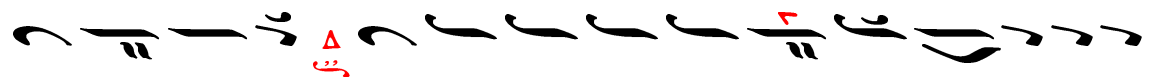
θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

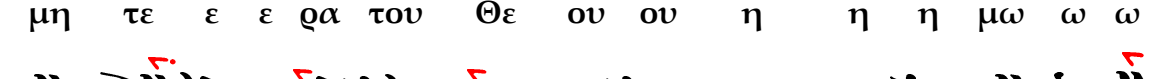
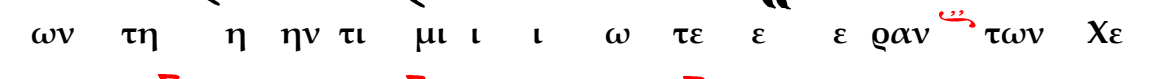
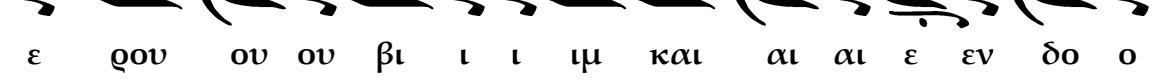
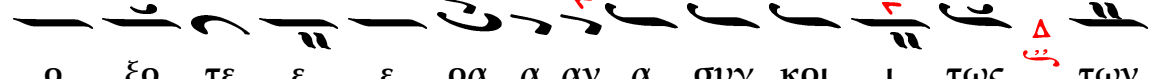
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

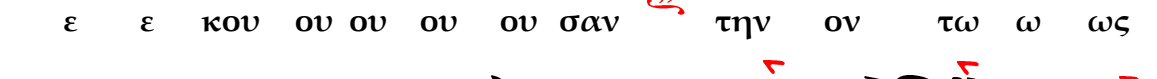

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

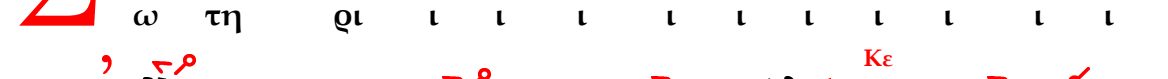
 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

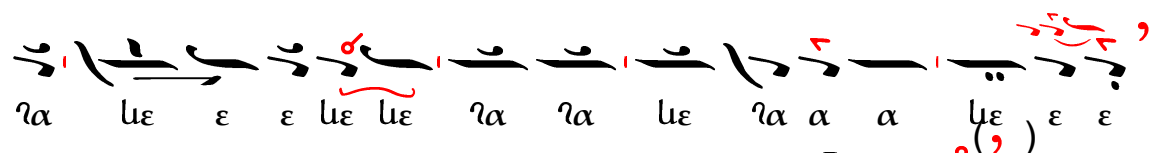
Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.
 Τῇ Παρασκευῇ. Κοινωνικόν.
 Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π̣α̣ ρ

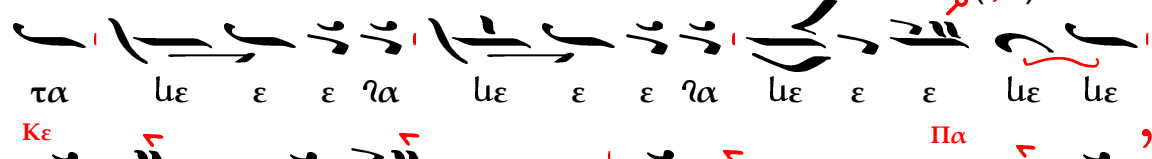

 Σ ω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

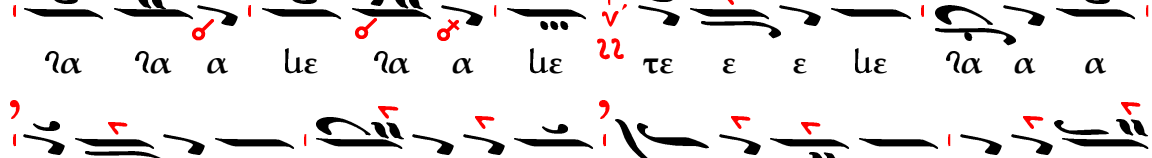
Zω M Πα
σω ω τη ρι
α α αν ειρ γα
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ω ω ω ω εν με ε ε ε σω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω τη η η η η η η η
η η η η ης γη η η η η η η η ης
Πα Χρι στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
λε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Θε ε ε ε ε Χρι στε ε ε ο ο ο ο Θε
ε ο ο ο ος α λε ε ε ρα λε ε ε



 γα λιε ε ε λιε λιε γα γα λιε γα α α λιε ε ε



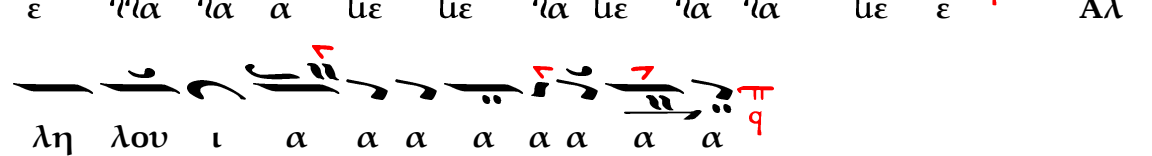
 τα λιε ε ε γα λιε ε ε γα λιε ε ε λιε λιε



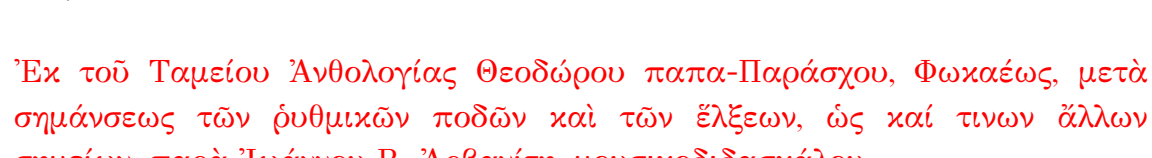
 γα γα α λιε γα α λιε τε ε ε λιε γα α α



 λιε ε ε λιε γα α α α λιε ε ε λιε γα α λιε



 ε γα γα α λιε λιε γα λιε γα γα λιε ε Αλ

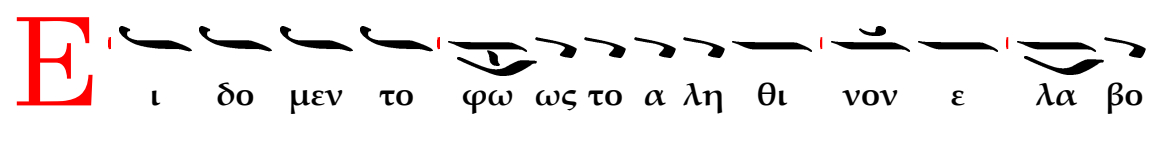


 λη λου ι α α α α α α

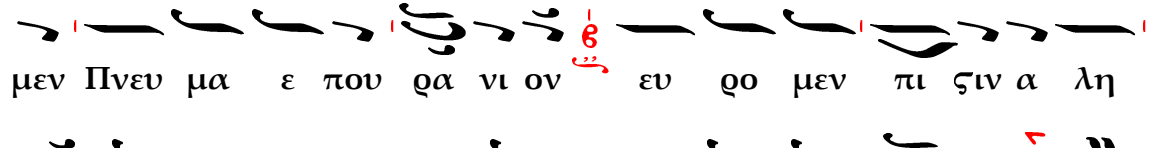
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σηµάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σηµείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

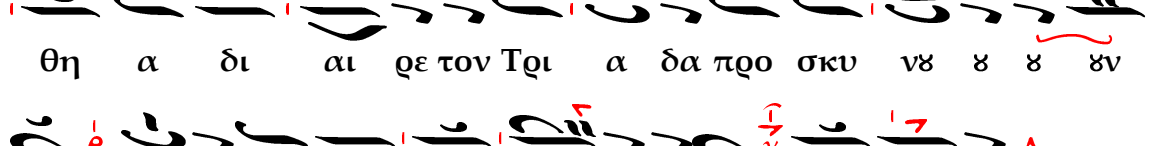
Ἦχος Δι-Θ



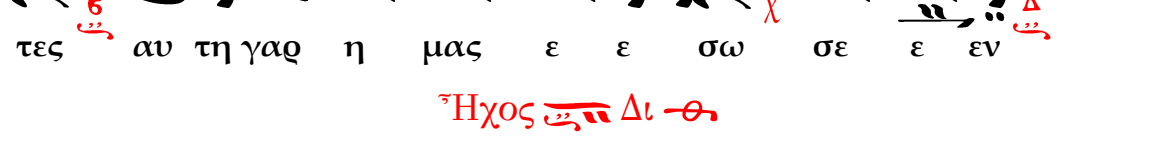
 Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο



 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

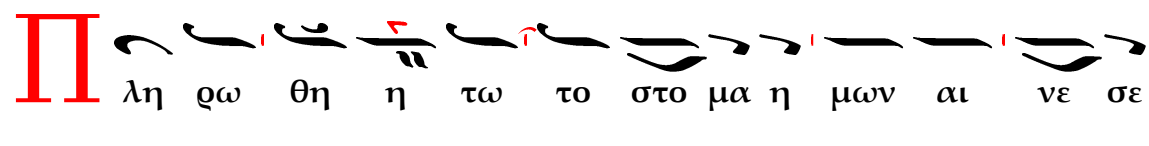


 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν

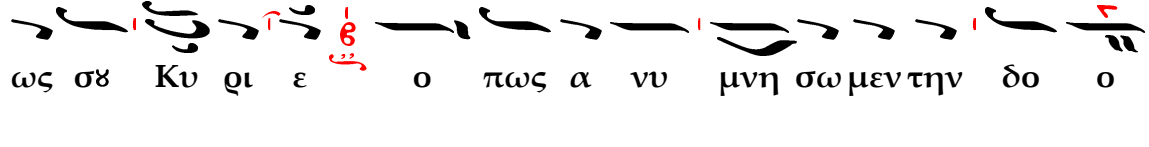


 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ



 Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε



 ως σ 8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^θ τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ ^θ
 Α λλη λθ ι̃ α Α λλη λθ ι̃ α Α λλη
 λθ ι̃ α α α ^Δ

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

^χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον ^Δ α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος ^θ (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τθ νυν και ε ως
 τθ αι ω ω νο ο ος ^Δ